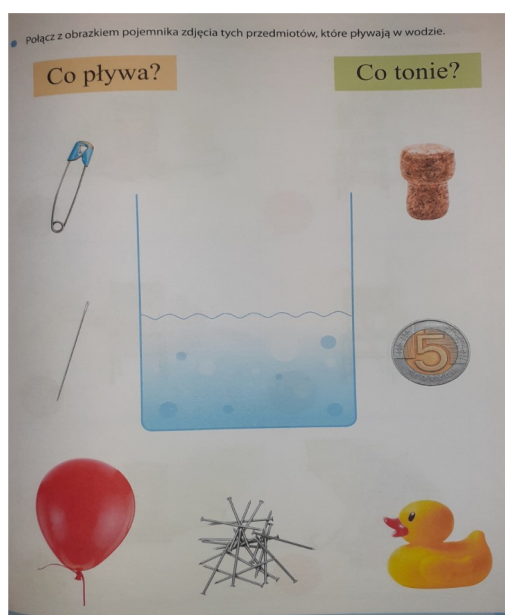

Propozycja pracy zdalnej na 26 listopada 2021 r.

Grupa Motylki

Wędrowniki kropelek wody

1. Zabawa badawcza Co pływa? Co tonie? Przygotowujemy szklany pojemnik (np. akwarium) i drobne przedmioty, np.: gwoździe, korek, monety, pinezki, nadmuchany balon itp. Wrzuca kolejno przedmioty do wody, wcześniej pytając dzieci, czy dany przedmiot utonie, czy nie. Po wrzuceniu przedmiotów dzieci weryfikują swoje założenia. Potem wyciągają wspólny wniosek, że metalowe przedmioty toną w wodzie.

2. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Niezwykła podróż kropelek wody.

Nawiązanie rozmowy na temat: Gdzie można znaleźć wodę? – z wykorzystaniem doświadczeń dzieci. Podawanie przykładów, w jakich miejscach można spotkać wodę. Zapoznanie z treścią opowiadania.

Rano, zanim słońce zbudziło się ze snu, kropelki wody i ich przyjaciel, szczupak, bawili się w rzece. Szczupak mocno machał ogonem. A kropelki pryskały w górę, by po chwili – plum – wpaść do rzeki. – Jeszcze machnij ogonem, szczupaku! Jeszcze! – wołały rozbawione krople. Tak hałasowały, że zbudziły słońce. Słoneczko rozprostowało długie promienie. Uśmiechnęło się okrągłą buzią. Jego ciepło dotarło aż na ziemię. – Dziś będzie upał – zauważył szczupak. Największa kropla zerknęła na słoneczną buzię i powiedziała: – Gdy słońce nas rozgrzeje, zmienimy się w parę wodną. – I co wtedy? – spytał szczupak. – Zrobimy się maleńkie i bardzo lekkie. Polecimy wysoko w górę. Leć z nami. Sam zobaczysz, jakie to przyjemne! Szczupak wystawił ogon do słońca. Zrobiło mu się gorąco. Jednak nie przemienił się w lekką parę. Nie był przecież wodą – tylko rybą. Tymczasem gorące słońce zmieniło kropelki wody w leciutką parę. A para pomknęła wysoko do samego nieba. Szczupak posmutniał. Już tęsknił za wesołymi kroplami. Słoneczko grało coraz mocniej. Zamieniało w parę krople wody z rzek, jezior, mórz i oceanów. W górze było chłodniej niż na ziemi. Nasze kropelki aż dzwoniły zębami z zimna. Tuliły się więc do innych kropelek, żeby się rozgrzać, i łączyły się z nimi w duże krople wody. Powstała z nich ciemna chmura. Szczupak zobaczył chmurę i pomyślał „zaraz spadnie deszcz”. Miał rację. Duże krople wody były ciężkie. Nie mogły utrzymać się wysoko na niebie. Zaczęły wypadać z chmury i lecieć w dół. – Hopla! Spadały na drzewa i krzewy. Spadały na dachy domów, samochodów i na głowy przechodniów. Spadały na pomniki i na trawniki. Wsiąkały w ziemię. Spływały do rzek, jezior, mórz i oceanów. Czyli tam, skąd niedawno wyparowały. Nasze krople wsiąkały w ziemię w pobliżu

rzeki. Potem cierpliwie przedzierały się przez piasek. Na koniec potoczyły się wprost do rzeki. Tu zobaczyły przyjaciela, szczupaka. – Wróciłyśmy! Pobawisz się z nami?! Machnij ogonem! – wołały. Szczupak bardzo się ucieszył. Prosił jednak, aby krople już nigdy go nie opuszczały. – Tego nie możemy obiecać – powiedziała największa kropla. – Gdy słońce rozgrzeje ziemię, znowu zmienimy się w parę wodną. I pofruniemy w górę. Tam poczujemy chłód. Przytulimy się do siebie i staniemy się duże i ciężkie. Nie mamy jednak skrzydeł jak ptaki, więc nie utrzymamy się w górze. Spadniemy na ziemię i kiedyś cię odwiedzimy. „Chciałbym choć raz wybrać się w taką niezwykłą podróż” – pomyślał szczupak. Wiedział już, że to niemożliwe, więc machnął ogonem i zaczęła się zabawa! Plum!

Rozmowa na temat wysłuchanego opowiadania.

3. Zabawy badawcze Jak powstają chmury i deszcz (według E. Węgrzyn-Kameli).

Uświadomienie dzieciom, że woda krąży w przyrodzie; ukazanie zjawiska parowania i skraplania.

- Parowanie i skraplanie – stawiamy przezroczyste naczynie żaroodporne (bez przykrycia) na maszynce elektrycznej. Dzieci obserwują, jak woda zaczyna się gotować – pojawiają się bąbelki, nad naczyniem widać unoszącą się parę wodną, która znika w powietrzu. Przykrywamy naczynie pokrywką, a na jej wierzchu kładzie zmoczoną w zimnej wodzie ścierkę. Kiedy zagrzeje się ona od gorącej pokrywki, ponownie moczymy ścierkę w wiaderku z zimną wodą, wyciska i zimną kładziemy na pokrywkę (czynność tę powtarza kilka razy). W tym czasie dzieci obserwują, co dzieje się w naczyniu – unosząca się para odbija się od chłodzonej ścierką pokrywki, skrapla się, czyli tworzy od spodu krople wody, które spadają do naczynia.

- Wnioski – woda, w wyniku podniesienia jej temperatury przez gotowanie, zmienia się w parę wodną, a to zjawisko to parowanie. Para wodna, w wyniku ochłodzenia, ponownie zamienia się w ciecz, tworząc krople wody – czyli skrapla się. Wyjaśnia, że te dwa procesy ciągle zachodzą w przyrodzie. Woda znajdująca się w glebie, roślinach, jeziorach, morzach ciągle paruje. Para ta wędruje do góry i tworzy chmury. Białe chmury na tle niebieskiego nieba to właśnie para wodna. Kiedy powietrze nad chmurami ochłodzi się, para wodna obecna w chmurach skrapla się i spada na ziemię w postaci kropel deszczu, podobnie jak krople spadające z chłodzonej pokrywki.

4. Wspólne gry planszowe z dzieckiem; pamięć, układanie puzzli.